

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Dagmar Nygrínové a soudců JUDr. Jiřího Pally a JUDr. Jaroslava Vlašína v právní věci žalobce: **J. B.,** zast. JUDr. Františkem Mozgou, advokátem, se sídlem Špitálka 41, Brno, proti žalované: **Policie České republiky, Policejní prezidium České republiky**, se sídlem Strojnická 935/27, Praha 7, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 29. 11. 2011, č. j. 7 Ca 121/2008 - 40,

takto:

I. Kasační stížnost **se zamítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Rozhodnutím policejního prezidenta ve věcech služebního poměru ze dne 28. 4. 2008, č. j. PPR-1252/K-PK-2007, bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí ředitele Policie České republiky, Správy Jihomoravského kraje ve věcech služebního poměru ze dne 18. 12. 2003, č. SJMK-2528/2003. Tímto prvoinstančním rozhodnutím byl žalobce podle § 55 odst. 1 zákona č. 186/1992 Sb., o služebním poměru příslušníků Policie České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 186/1992 Sb.“, s účinností od 1. 1. 2007 nahrazen zákonem č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů - pozn. soudu), § 4 zákona č. 143/1992 Sb., o platu a odměně za pracovní pohotovost v rozpočtových a v některých dalších organizacích a orgánech, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 143/1992 Sb.“), a podle § 2 a § 3 nařízení vlády č. 330/2003 Sb., o platových poměrech zaměstnanců ve veřejných službách a správě, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „nařízení vlády č. 330/2003 Sb.“), zařazen dnem 1. 1. 2004 do 7. platové třídy.

V odůvodnění rozhodnutí o odvolání policejní prezident uvedl, že žalobce byl dnem 1. 1. 2004 zařazen do 7. platové třídy, funkce 3. 2. 1., jako policejní inspektor skupiny silničního dohledu odboru dopravní policie služby dopravní policie správy Jihomoravského kraje. Současně mu byla započtena praxe v délce 20 let a 286 dnů a byl zařazen do 9. platového stupně. Podle bodu 3. 2. 1. Katalogu prací obsaženého v Příloze nařízení vlády č. 469/2002 Sb., kterým se stanoví katalog prací a kvalifikační předpoklady a kterým se mění nařízení vlády o platových poměrech zaměstnanců ve veřejných službách a správě (dále jen „nařízení vlády č. 469/2002 Sb."), se do 7. platové třídy zařadí zaměstnanec, který plní základní úkoly policie v oblasti dohledu nad veřejným pořádkem a bezpečností, dopravou, režimem ochrany státní hranice, vstupem a pobytem cizinců na území České republiky s případným odhalováním a vyřizováním přestupků svěřených do působnosti policie v blokovém řízení a s případným využitím služebního psa. Do 8. platové třídy se pak zařadí policista, který vykonává službu policie při zabezpečování dohledu nad veřejným pořádkem a bezpečností, dopravou, režimem ochrany státní hranice, zbraněmi, střelivem a výbušninami, vstupem a pobytem cizinců na území České republiky s možným využíváním technických pomůcek, prostředků nebo služebních zvířat, jehož součástí je odhalování, objasňování a vyřizování přestupků svěřených do působnosti policie.

Dále policejní prezident uvedl, že při plnění základních úkolů policie podle charakteristiky 7. platové třídy není výslovně zmíněna možnost využívání technických prostředků a pomůcek. To však neznamená, že by policista zařazený do 7. platové třídy nevyužíval přidělené technické prostředky. Jedná se o obecné či běžné technické prostředky a pomůcky, které slouží k plnění základních úkolů policie i k případnému odhalování a vyřizování přestupků svěřených do působnosti policie v blokovém řízení. Činnost policisty zařazeného v 8. platové třídě je kvalitativně odlišná a náročnější, než je odhalování a vyřizování přestupků v blokovém řízení u policistů v 7. platové třídě, neboť se zde také využívají speciální technické prostředky a pomůcky v rámci odhalování, objasňování a vyřizování přestupků svěřených do působnosti policie.

Důvodem pro zařazení žalobce do 7. platové třídy byla podle policejního prezidenta zejména jeho činnost v souvislosti s přestupky v blokovém řízení. K tomu žalobce disponuje technickými prostředky a pomůckami (CESIG TRAVIMO, R7CCD, váhy nápravných tlaků HAENNI, videotechnika, přenosné PC s pátráním po osobách a motorových vozidlech, alkotester Dräger), bez jejichž použití by tomuto úkolu, především ohledně přestupků v silniční dopravě, nemohl dostát. Přisvědčení žalobcově argumentaci by vedlo k absurdním závěrům, že policista zařazený v 7. platové třídě by nemohl používat žádné přidělené technické prostředky a pomůcky, čímž by nemohl vyřizovat přestupky v blokovém řízení, neboť při absenci běžných technických prostředků by nebylo možné přestupek spolehlivě objasnit. Zařazení žalobce do 7. platové třídy tak odpovídá nejen organizačnímu řádu Policie České republiky, platné systemizaci pracovních míst popisem funkce, ale i charakteristice platové třídy a katalogu prací. V souladu s těmito předpisy a podle § 3 odst. 1 nařízení vlády č. 330/2003 Sb. byl žalobce zařazen do platové třídy, v níž jsou v katalogu prací zahrnuty příklady prací porovnatelné s požadovanou prací z hlediska složitosti, odpovědnosti, psychické a fyzické náročnosti.

Městský soud v Praze (dále též „městský soud“) rozsudkem ze dne 29. 11. 2011, č. j. 7 Ca 121/2008 - 40, žalobu proti uvedenému rozhodnutí policejního prezidenta o odvolání jako nedůvodnou zamítl.

V odůvodnění tohoto rozsudku městský soud uvedl, že při posuzování dané věci vycházel z právního názoru obsaženého v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 2. 2011, č. j. 6 Ads 93/2010 - 160, podle něhož by zařazení žalobce do 8. platové třídy přicházelo v úvahu jen tehdy, byla-li by po něm požadována činnost spočívající v odhalování, objasňování a vyřizování přestupků svěřených do působnosti policie a nikoliv pouze plnění základních úkolů policie s případným odhalováním a vyřizováním přestupků svěřených do působnosti policie v blokovém řízení. V dané věci není sporu o tom, že náplní služební činnosti žalobce je odhalování a vyřizování přestupků v blokovém řízení, že žalobce plní základní úkoly policie a že se tak jedná o činnost odpovídající zařazení do 7. platové třídy. Žalobce však tvrdí, že vykonává i činnosti zařaditelné do 8. platové třídy tím, že řeší přestupky, které nelze vyřešit v blokovém řízení, a to ty, které jsou uvedeny v § 22 odst. 1 písm. a), b), e) a f) zákona o přestupcích, ve znění účinném do 30. 6. 2006. Jelikož však orgány policie nemají pravomoc řešit výše uvedené přestupky v přestupkovém řízení, je vyloučeno, aby je žalobce vyřizoval.

V případě činnosti žalobce je tedy podle městského soudu nutné posoudit, zda jím vykonávanou činnost lze podřadit pod pojem objasňování přestupku. Objasnění přestupku je činností, která za pomoci procesních prostředků uplatněných ve správním řízení umožní vyvodit právní závěry, na jejichž základě lze přestupek vyřídit, tedy o něm rozhodnout. Objasnění přestupku lze tedy charakterizovat jako duševní činnost, jejímž výsledkem je zejména posouzení, zda byl spáchán přestupek, zda se jednání dopustila osoba označená jako pachatel a zda je za přestupek odpovědná. Jedná se tedy o kvalifikovanou činnost, na jejímž základě je vydáno rozhodnutí o přestupku. Při blokovém řízení fáze objasnění přestupku chybí. Tuto činnost žalobce nepochybně nevykonával, a to již s ohledem na právní úpravu pravomoci policie při vyřizování přestupků, která se v zásadě vztahuje právě na blokové řízení. Žalobcem popsaná činnost je odhalováním přestupků, což je prvotní zjištění skutečností, které jsou následně posuzovány ve správním řízení. Odhalování se děje mimo rámec správního řízení, a to zejména při kontrolní činnosti prováděné orgány policie. Následný postup orgánů policie vyplývající z jejich povinnosti přestupek oznámit, a to včetně označení důkazů a uvedení přestupku, který je ve skutku spatřován, nelze považovat za objasňování přestupku. Toto oznámení je sice podkladem při objasňování přestupku, nikoli však objasňováním prováděným orgány policie, pokud se nejedná o přestupek spáchaný na úseku ochrany před alkoholismem a jinými toxikomaniemi. Jelikož se žalobce nepodílí na objasňování přestupků v přestupkovém řízení, nemůže být součástí žádné jeho činnosti odhalování, objasňování a vyřizování přestupků svěřených do působnosti policie tak, jak to vyžaduje definice 8. platové třídy. Žalobce přitom výslovně uvedl, že neprovádí ani komplexní dokumentační činnost při šetření dopravních nehod a že touto činností byli pověřeni policejní inspektoři zařazení na dálničním oddělení či na oddělení dopravních nehod. Rovněž zmínil, že neprovádí ani odhalování, dokumentaci a zpracovávání trestných činů v dopravě, kterou provádějí policejní inspektoři zařazení u dálničních oddělení.

Podle závěru městského soudu tedy žalobci nebylo svěřeno objasňování přestupků. Jeho náplň činnosti s ohledem na nejnáročnější práci, kterou má vykonávat, proto

odpovídá 7. platové třídě. Současné využívání přidělených technických prostředků žalobci pak není důvodem pro jeho zařazení do vyšší platové třídy.

Proti tomuto rozsudku městského soudu podal žalobce (dále jen „stěžovatel“) v zákonem stanovené lhůtě kasační stížnost z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 písm. a) a d) soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“).

Stěžovatel v kasační stížnosti v souvislosti s odkazem na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 2. 2011, č. j. 6 Ads 93/2010 - 160, učiněným v napadeném rozsudku namítl, že ve skutkově zcela shodných případech již existuje velmi bohatá a různorodá judikatura tohoto soudu. Ve věci vedené pod sp. zn. 3 Ads 11/2008 Nejvyšší správní soud vytkl městskému soudu opomenutí zásadní vady správního rozhodnutí spočívající v nepřezkoumatelnosti, neboť ze správního spisu vyplýval totožný výčet činností policisty před přijetím nařízení vlády č. 330/2003 Sb. i po něm. V taktéž shodném skutkovém případě dále Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 21. 9. 2011, č. j. 3 Ads 120/2011 - 76, konstatoval, že pokud by se služební funkcionář zabýval praktickou každodenní činností policisty, musel by dospět k závěru, že ten nevykonával činnosti na úseku přestupků pouze v souvislosti s blokovým řízením, nýbrž také činnosti, které se v rámci blokového řízení nevyřizují. Po takto zjištěném skutkovém stavu měl žalovaný podle Nejvyššího správního soudu posoudit charakter těchto činností ve vztahu k případnému zařazení policisty do 8. platové třídy a zaujmout k tomu příslušné právní závěry.

Dále stěžovatel namítl, že při výkonu služby využíval i technické prostředky uvedené v 8. platové třídě a že jimi prokazatelně neřešil pouze přestupky, které se vyřizují v blokovém řízení, nýbrž i ty, jež se následně vyřizují mimo blokové řízení. Stejně jako policisté v 8. či 9. platové třídě vyřizoval pouze přestupky v blokovém řízení a pokud dopravní přestupek v něm nevyřídil, sepsal oznámení o přestupu, které prostřednictvím nadřízeného pracovníka odeslal na příslušný obecní úřad. Podle § 22 odst. 1 zákona o přestupcích, ve znění účinném do 30. 6. 2006, řešil přestupky jak v blokovém řízení, tak i ve standardním správním řízení. Dále zcela prokazatelně prováděl činnost dopravní policie s využíváním technických pomůcek a prostředků vztahujících se k charakteristice prací odpovídající 8. platové třídě. Používal totiž například radiolokační měřič rychlosti RAMER 7 CCD, který slouží k vyřizování přestupku podle § 22 odst. 1 písm. a) zákona o přestupcích, ve znění účinném do 30. 6. 2006. Ten byl vyřizován jak v rámci blokového řízení, tak i v rámci standardního správního řízení. Stejně tak při výkonu své služby užíval technické prostředky TACHOSCAN (kontrola digitální tachografu), GESIG TRAVIMO (video zařízení pro měření rychlosti) a HAENI (elektromagnetické váhy).

Stěžovatel též s odkazem na jednotlivé instruktáže k výkonu dohledu, na údaje ve hlídkové knížce, na knihu evidence práce a na další listiny namítl, že od 1. 1. 2004 vykonával stále stejnou činnost bez ohledu na to, jak je uvedena v náplni služební činnosti ze dne 8. 1. 2004 nebo v náplni služební činnosti z roku 2005. Obě náplně služební činnosti se liší pouze v tom, že místo původní platové třídy 8.01 se napsalo do nové náplně 7.01 a místo slov „výkon služby policie“ se nově uvádí „plnění základních úkolů policie“. Mezi jeho hlavní úkoly patří také *„výkon služby policie při zabezpečování dohledu nad veřejným pořádkem, bezpečností a dopravou s možným využíváním technických pomůcek, prostředků“*.

Jedná se tedy o činnost, která se popisem shoduje s jednou z činností, která je zařazena v bodě 3.2.1. katalogu prací do 8. platové třídy.

Městský soud tak podle stěžovatele nesprávně vyložil příslušné právní předpisy, když ho zařadil do 7. platové třídy. Proto stěžovatel navrhl, aby Nejvyšší správní soud rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 29. 11. 2011, č. j. 7 Ca 121/2008 - 40, zrušil a věc vrátil tomuto soudu k dalšímu řízení.

Žalovaná ve vyjádření ke kasační stížnosti uvedla, že se s napadeným rozsudkem plně ztotožňuje, neboť stěžovatel nemohl na úseku dopravní policie vykonávat činnosti, které by ho opravňovaly k zařazení do vyšší platové třídy. Městský soud hodnotil skutečně vykonávanou činnost stěžovatele a jeho rozhodnutí je tak podle žalované přezkoumatelné.

Nejvyšší správní soud přezkoumal kasační stížností napadený rozsudek v souladu s § 109 odst. 2 a 3 s. ř. s., podle nichž byl vázán rozsahem a důvody, jež byly stěžovatelem v kasační stížnosti uplatněny. Neshledal přitom vady, k nimž by podle § 109 odst. 3 s. ř. s. musel přihlédnout z úřední povinnosti.

Policista má podle § 55 odst. 1 písm. a) zákona č. 186/1992 Sb. nárok na služební příjem podle zvláštních zákonů. Mezi ně v posuzovaném případě náleží zákon č. 143/1992 Sb., podle jehož § 4 odst. 1 a 2 se zaměstnanec zařadí do platové třídy na základě druhu práce a v jeho rámci na něm požadovaných nejnáročnějších prací a plnění kvalifikačních předpokladů, přičemž mu náleží platový tarif stanovený pro platovou třídu, do které je zařazen, ve výši a za podmínek stanovených prováděcím právním předpisem vydaným podle § 23. Jím je nařízení vlády č. 330/2003 Sb., který v § 2 odst. 1 a v § 3 odst. 1 uvádí, že kvalifikační předpoklady vzdělání potřebné pro výkon prací zařazených do jednotlivých platových tříd stanoví zvláštní právní předpis (katalog prací) a že zaměstnavatel zařadí zaměstnance podle § 4 odst. 1 zákona č. 143/1992 Sb. do platové třídy, ve které je v katalogu prací zařazena nejnáročnější práce, jejíž výkon zaměstnavatel na zaměstnanci požaduje.

Katalog prací je obsažen v Příloze nařízení vlády č. 469/2002 Sb. Podle jejího bodu 3.2.1 (Policie, policejní inspektor) se do 7. platové třídy zařadí policista, který plní základní úkoly policie v oblasti dohledu nad veřejným pořádkem a bezpečností, dopravou, režimem ochrany státní hranice, vstupem a pobytem cizinců na území České republiky s případným odhalováním a vyřizováním přestupků svěřených do působnosti policie v blokovém řízení a s případným využitím služebního psa (hlídková služba). Do 8. platové třídy se pak podle stejného ustanovení Přílohy nařízení vlády č. 469/2002 Sb., zařadí policista, který vykonává službu policie při zabezpečování dohledu nad veřejným pořádkem a bezpečností, dopravou, režimem ochrany státní hranice, zbraněmi, střelivem a výbušninami, vstupem a pobytem cizinců na území České republiky s možným využíváním technických pomůcek, prostředků nebo služebních zvířat, jehož součástí je odhalování, objasňování a vyřizování přestupků svěřených do působnosti policie (obchůzková služba, dozorčí služba, vedení směn, hlídkové služby).

Právní otázkou zařazení policisty do 7. nebo 8. platové třídy se Nejvyšší správní soud již v minulosti několikrát zabýval. V rozsudku ze dne 29. 11. 2007, č. j. 3 Ads 113/2007 - 78, který byl publikován pod č. 1497/2008 Sb. NSS, dospěl Nejvyšší soud

k následujícím závěrům: „*Využíváním technických prostředků a pomůcek uvedených v 8. platové třídě podle přílohy k nařízení vlády č. 469/2002 Sb., kterým se stanoví katalog prací a kvalifikační předpoklady a kterým se mění nařízení vlády o platových poměrech zaměstnanců ve veřejných službách a správě, se rozumí využívání speciálních technických prostředků a pomůcek vztahujících se k charakteristice prací uvedených v této třídě, a nikoliv využívání jakýchkoliv, tj. i zcela běžně užívaných, technických prostředků a pomůcek, které jsou užívány i policisty zařazenými v nižších platových třídách. Důvodem pro zařazení policisty do 8. platové třídy není sama o sobě skutečnost, že využívá jakékoliv přidělené technické prostředky a pomůcky, ale užívání speciálních a náročnějších technických prostředků a pomůcek konkretizovaných ve větě první.*“

Dále se v rozsudku ze dne 29. 11. 2007, č. j. 3 Ads 113/2007 - 78, uvádí, že „*výkon služby policie podle 8. platové třídy, spočívající v odhalování, objasňování a vyřizování přestupků svěřených do působnosti policie, je činnost kvalitativně odlišná a náročnější, než je odhalování a vyřizování přestupků svěřených do působnosti policie v blokovém řízení u policistů zařazených v 7. platové třídě. Podle Nejvyššího správního soudu je důvodem pro zařazení žalobce do 7. platové třídy zejména jeho činnost v souvislosti s přestupky v blokovém řízení. Přidělené technické prostředky a pomůcky žalobce používá při odhalování a vyřizování přestupků svěřených do působnosti policie, a to pouze v rámci blokového řízení. Jednou z charakteristik blokového řízení podle § 84 odst. 1 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů, je, že přestupek v něm lze projednat za předpokladu, že byl spolehlivě zjištěn. K tomu žalobce disponuje shora vymezenými technickými prostředky a pomůckami, bez jejichž použití by tomuto úkolu, především ohledně dopravních přestupků, nebyl s to dostát. Přisvědčení argumentaci žalobce by vedlo k absurdním závěrům, že policista zařazený v 7. platové třídě by nemohl používat žádné přidělené technické prostředky a pomůcky, čímž by zřejmě nemohl vyřizovat přestupky v blokovém řízení, neboť při absenci běžných technických prostředků a pomůcek by přestupek nemohl být spolehlivě zjištěn.*“

K naprosto stejnému závěru dospěl Nejvyšší správní také v rozsudku ze dne 19. 2. 2008, č. j. 4 Ads 111/2007 - 80, který lze stejně jako další níže uvedené rozsudky téhož soudu vyhledat na www.nssoud.cz.

V dalším rozsudku ze dne 11. 6. 2009, č. j. 6 Ads 93/2008 - 107, Nejvyšší správní soud zrušil žalobu zamítající rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 30. 5. 2008, č. j. 7 Ca 31/2006 - 73, a věc mu vrátil k dalšímu řízení, neboť městský soud se v něm nezabýval skutečnou pracovní náplní tří policistů a nemohl tak posoudit, zda tito policisté vykonávají rovněž činnosti související s objasňováním přestupků, nebo jen vyřizují přestupky v blokovém řízení.

V dalším řízení Městský soud v Praze rozsudkem ze dne 16. 10. 2009, č. j. 7 Ca 31/2006 - 125, žalobu policistů opětovně zamítl. V odůvodnění tohoto rozsudku se městský soud výslovně zabýval tvrzením policistů, že vykonávají též činnosti zařaditelné do 8. platové třídy tím, že se zabývají i přestupky, které nelze vyřešit v blokovém řízení, a to přestupky podle § 22 odst. 1 zákona o přestupcích, ve znění účinném do 30. 6. 2006. Poukázal na to, že jelikož orgány policie nemají pravomoc řešit výše uvedené přestupky v přestupkovém řízení, je vyloučeno, aby policisté shora uvedené přestupky vyřizovali. Městský soud dále uvedl, že objasňování přestupku je činností kvalifikovanou, na jejímž základě je vydáno rozhodnutí o přestupku, přičemž při blokovém řízení fáze objasnění

přestupků chybí. Tuto činnost policisté nepochybně nevykonávali a nevykonávají, a to již s ohledem na právní úpravu pravomoci policie při vyřizování přestupků ve správním řízení, která se v zásadě vztahuje právě na blokové řízení. Popis činnosti policistů je odhalováním přestupků, tedy prvotním zjištěním skutečností, které jsou následně posuzovány ve správním řízení, pokud nedojde, připouští-li to zákon, k vyřešení v blokovém řízení. Odhalování se děje mimo rámec správního řízení, zejména při kontrolní činnosti prováděné orgány policie. Následný postup orgánu policie vyplývající z jeho povinnosti přestupek oznámit, a to včetně označení důkazu a uvedení přestupku, který je ve skutku spatřován, není objasňováním přestupku. Toto oznámení je sice podkladem posuzovaným při objasňování přestupku, nejde však o objasňování prováděné orgány policie, pokud se nejedná o přestupek spáchaný na úseku ochrany před alkoholismem a jinými toxikomániemi. S ohledem na to, že policisté se nepodílejí na objasňování přestupků v přestupkovém řízení, nemůže být součástí žádné jejich činnosti odhalování, objasňování a vyřizování přestupků svěřených do působnosti policie tak, jak to vyžaduje definice 8. platové třídy. Policisté přitom výslovně uvedli, že neprovádí ani komplexní dokumentační činnost při šetření dopravních nehod, neboť tím byli pověřeni policejní inspektoři zařazení u dálničních oddělení a na okresech pak oddělení dopravních nehod. Neprovádějí ani odhalování, dokumentaci a zpracovávání trestných činů v dopravě, neboť tato činnost náleží inspektorům zařazeným u dálničních oddělení. Městský soud proto uzavřel, že policistům není svěřováno objasňování a vyřizování přestupků, takže jejich zařazení, pokud jde o nejnáročnější práci, kterou mají vykonávat, odpovídá jen 7. platové třídě.

S tímto právní názorem se plně ztotožnil také Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 23. 2. 2011, č. j. 6 Ads 93/2010 - 160, který kasační stížnost proti uvedenému novému rozsudku městského soudu jako nedůvodnou zamítl.

V kasační stížnosti zmíněném rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 4. 2008, č. j. 3 Ads 11/2008 - 73, nebylo řešeno samotné meritum věci, tedy to, zda bylo zařazení policisty do 7. platové třídy v souladu se zákonem či nikoliv. V něm byl toliko pro nepřezkoumatelnost zrušen rozsudek městského soudu, který se nezabýval otázkou, jakým způsobem se promítla do právního postavení policisty legislativní změna spočívající v přechodu na šestnáctitřídní platový systém v důsledku přijetí nařízení vlády č. 330/2003 Sb., ačkoliv služební funkcionář právě o tento přechod odůvodnil své rozhodnutí o zařazení policisty do 7. platové třídy. Taktéž v dalším rozsudku ze dne 21. 9. 2011, č. j. 3 Ads 120/2011 - 76, na něhož stěžovatel odkázal, Nejvyšší správní soud neřešil podstatu věci a jen konstatoval, že městský soud neposuzoval pracovní náplň policisty, ačkoliv ten se podle svého tvrzení zabýval též přestupky, které se nevyřizují v blokovém řízení.

Lze tedy shrnout, že v rozsudcích zabývajících se meritem věci Nejvyšší správní soud vyslovil jednoznačný závěr, že využívání přidělených technických prostředků a pomůcek uvedených v 8. platové třídě není samo o sobě důvodem pro zařazení policisty do této platové třídy a že důvodem pro jeho zařazení do 7. platové třídy je zejména jeho činnost v souvislosti s přestupky v blokovém řízení (srov. rozsudky ze dne 29. 11. 2007, č. j. 3 Ads 113/2007 - 78, a ze dne 19. 2. 2008, č. j. 4 Ads 111/2007 - 80). V dalším rozsudku ze dne 23. 2. 2011, č. j. 6 Ads 93/2010 - 160, v němž byla meritorně řešena podstata pracovní náplně policisty, se Nejvyšší správní soud zcela ztotožnil se závěrem učiněným v rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 16. 10. 2009, č. j. 7 Ca 31/2006 - 125. Podle něho nemají

orgány policie pravomoc řešit v přestupkovém řízení přestupky podle § 22 odst. 1 zákona o přestupcích, ve znění účinném do 30. 6. 2006, a proto je vyloučeno, aby součástí služební činnosti policisty, který se těmito přestupky zabývá, bylo odhalování, objasňování a vyřizování přestupků svěřených do působnosti policie tak, jak to vyžaduje definice 8. platové třídy. S touto judikaturou se ztotožňuje Nejvyšší správní soud i v nyní projednávané věci a nemá žádný důvod se od ní odchýlit.

Na základě ní činí ve shodě s městským soudem závěr, že i když stěžovatel při výkonu služby používal technické prostředky, jimiž se řeší přestupky, o nichž není možné rozhodovat v blokovém řízení, tak tuto náplň služební činnosti nelze považovat za odhalování, objasňování a vyřizování přestupků svěřených do působnosti policie. Za této situace tedy musel být stěžovatel zařazen do 7. platové třídy.

Na tomto závěru nemůže nic změnit ani náplň služební činnosti či další listiny zmíněné v kasační stížnosti, neboť z nich nevyplývá, že by po stěžovateli bylo vyžadováno odhalování, objasňování a vyřizování přestupků svěřených do působnosti policie a že by tak mohl být zařazen do vyšší platové třídy. Mezi hlavní úkoly stěžovatele patřil podle náplně služební činnosti ze dne 8. 1. 2004 též *„výkon služby policie při zabezpečování dohledu nad veřejným pořádkem, bezpečností a dopravou s možným využíváním technických pomůcek a prostředků“*. Tento úkol se skutečně shoduje s jednou z činností, která je podle bodu 3.2.1. katalogu prací obsažena v 8. platové třídě. Rozlišujícím kritériem pro zařazení policisty do 7. nebo 8. platové třídy je však podle shora uvedené judikatury Nejvyššího správního soudu zejména to, zda jeho činnost spočívá v odhalování a vyřizování přestupků v blokovém řízení nebo zda spočívá v odhalování, objasňování a vyřizování přestupků svěřených do působnosti policie v přestupkovém řízení. Navíc *„výkon služby policie při zabezpečování dohledu nad veřejným pořádkem, bezpečností a dopravou s možným využíváním technických pomůcek, prostředků“* je obsažen v 7. i 8. platové třídě, takže tato činnost nemůže být rozlišujícím kritériem pro zařazení policisty do jedné z nich. Proto vykonávání této činnosti stěžovatelem nemůže být důvodem pro jeho zařazení do 8. platové třídy.

Městský soud se tedy dostatečně zabýval náplní služební činnosti stěžovatele a dospěl ke správnému závěru, že tato náplň odpovídá jeho zařazení do 7. platové třídy. Napadený rozsudek je proto přezkoumatelný a zákonný, v důsledku čehož nedošlo k naplnění důvodů kasační stížnosti uvedených v § 103 odst. 1 písm. a) a d) s. ř. s.

S ohledem na všechny shora uvedené skutečnosti dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že kasační stížnost není důvodná, a proto ji podle § 110 odst. 1 věty druhé s. ř. s. zamítl. Současně v souladu s § 120 a § 60 odst. 1 větou první s. ř. s. nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, neboť stěžovatel v něm neměl úspěch a žalované v něm žádné náklady nad rámec její běžné úřední činnosti nevznikly.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 28. června 2012

JUDr. Dagmar Nygrínová
předsedkyně senátu